

Επιστολές

ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ ΧΑΝΙΩΝ ΑΠΟΦΕΙΣ ΣΕ ΣΧΕΤΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ

Οι Δείκτες της ανθρωπιάς και της ευθύνης

Κύριε Διευθυντά,
Στις στήλες, της εγκρίτου εφημερίδας σας καταχωρήθηκε την 13-8-1992 επικριτικό αλλά καλοπροαίρετο δημοσίευμα για το Ίδρυμα μας που αναμφισβήτητα είχε στόχο και επιδίωξη την βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών και ειδικά την επίσημη λειτουργία της νέας πτέρυγας.

Αξίον μνείας είναι ότι στο παρελθόν ποικιλοτρόπως έχετε βοηθήσει το Ίδρυμα μας αποτελεσματικά με δωρεές δικές σας και του προσωπικού της εφημερίδας σας που λειτουργήσαν προτροπικά και βρήκαν πολλούς μμη-τές, με δημοσιεύματα σας που εκαλέσατε τους συμπολίτες μας να μας συνδράμουν οικονομικά και με τις δωρεά καταχωρήσεις στις στήλες της εφημερίδας σας δημοσιευμάτων του Ίδρυματός μας.

Πολλές φορές ένα δημοσίευμα εφημερίδας είναι αποτελεσματικότερο από πενήντα υπηρεσιακές αναφορές, και από την άποψη αυτή οι θέσεις του τύπου είναι επρόσδεκτες έστω κι αν περιέχουν υπερβολές. Θεωρώ χρήσιμο για την αριστοποίηση της αποτελεσματικότητας των επισημάτων σας και την απόδοση τα του Καίσαρος των Καίσαρι να συμπληρώσω το δημοσίευσμα σας με τις παρακάτω απόψεις μας.

Στο προαναφερθέν δημοσίευσμα σας διαπιστώνεται μεν καθαριότητα σε όλες τις πτέρυγες του Γηροκομείου αλλά στην συνέχεια επισημαίνεται την έλλειψη ψυχαγωγικών προγραμμάτων και κάνετε δυσόιωνες εκτιμήσεις για την σωστή επιτέλεση της αποστολής του και επικεντρώνετε τις επικρίσεις σας στο γεγονός ότι δεν έχει λειτουργήσει ακόμη εξ' αιτίας οικονομικών δυσχερειών η νέα πτέρυγα και ότι έχει εγκατασταθεί πριν από δύο χρόνια. Υπεύθυνους για τη καθυστέρηση λειτουργίας της νέας πτέρυγας θεωρείτε:

- α) Το Δήμο γιατί έχει θέσει το Γηροκομείο στο περιθώριο των δραστηριοτήτων του.
β) Το ΔΣ του Γηροκομείου γιατί δεν έχει πείσει τους Χανιώτες που έχουν την δυνατότητα, να ενισχύσουν περισσότερο το Ίδρυμα μας.
γ) Την πολιτεία γιατί θεωρεί πως δεν έχει υποχρέωση να βοηθήσει τους ηλικιωμένους και έχει ξεχάσει τι σημαίνει κοινωνική πολιτική.

Για τα παραπάνω παραθέτω τα εξής:
Η Νέα Πτέρυγα εγκαινιάστηκε την 16 Δεβρίου 1990 χωρίς να έχει τελειώσει, προφανώς για να γίνει απολογισμός του κοινωνικού έργου της απερχόμενης Δημοτικής αρχής.
Για τη λειτουργία της πτέρυγας αυτής έπρεπε να φτιαχθούν νέο μαγειρείο, εστιατόριο, κοινόχρηστο χώρο και να γίνει προμήθεια εξοπλισμού για τον Α και Β όροφο και του εστιατορίου.
Τα έργα αυτά δημοπρατήθηκαν και άρχισε η εκτέλεση τους. Για την εκτέλεση των προαναφερθέντων έργων απαιτείτο δαπάνη 65.000.000 δρχ. περίπου.

Σ.Σ. Δεν λέει και πολύ διαφορετικά πράγματα ο κ. Κουτρούλης απ' αυτά που επισήμαναν τα "Χ.Ν." Η κατάσταση στο Γηροκομείο δεν είναι ευχάριστη. Θα μπορούσε σίγουρα να είναι καλύτερη. Ο κ. Κουτρούλης, για μια ακόμη φορά, υπόσχεται να ενδιαφερθεί. Θα δούμε.
Προς το παρόν εντυπωσίασε με εκείνο το "εκατό εκατομμύρια περίπου" που θα δώσει ο Δήμος Χανίων το 1992.
Τι είναι αυτά τα εκατομμύρια κ. Κουτρούλη; Μήπως είναι τα λειτουργικά έξοδα, οι μισθοί υπαλλήλων κ.λ.π. που χρόνο με το χρόνο αυξάνονται για ευνόητους λόγους; Το 1989 ήταν 51 εκατομ. δρχ., το 1990 57 και το 1991 72. Όμως αυτά δεν έχουν σχέση με τον εκσυγχρονισμό και βελτίωση του Γηροκομείου. Απλά στη διατήρησή του στοχεύουν. Αυτά για να μην εντυπωσιάζετε και τον κόσμο και πάψει να δίδει και τις ελάχιστες δωρεές που μέχρι σήμερα προσφέρει. Αλλά το θέμα του Γηροκομείου δεν κλείνει εδώ. Είναι μεγάλο και τα "Χ.Ν." θα επανέλθουν, γιατί πιστεύουν ότι πέσαν από τις ευθύνες και της Διοίκησης του, του Δήμου και του Κράτους, πρέπει να αναζητηθεί και η αδιαφορία μιας κοινωνίας απέναντι σ' ένα ίδρυμα, που πρέπει να προσφέρει, με τη δικιά της συμμετοχή, άριστες υπηρεσίες σε ομάδες συμπολιτών που μοιραία κάποια μέρα απομονώνονται σ' αυτό.

τους Χανιώτες να βοηθήσουν περισσότερο το ίδρυμα μας και που στην ουσία στρέφονται εναντίον μου δεν δυσκολεύομαι αν υπάρχουν ευθύνες να δεχθώ ότι έχω μερίδιο απ' αυτές και θα επιδιώξω να επανορθώσω τυχόν παραλήψεις με αυξημένη δραστηριότητα.
Θέλω όμως να σας υπομνήσω εμπνευσμένα κείμενα του ΔΣ του κ. Δημάρχου και δικά μου που και σας δημοσιεύσατε κατά καιρούς και επισήμαναμε την ανάγκη αρωγής προς το ίδρυμα μας.
Κλασική άλλωστε είναι και η δημοσιευθείσα επανειλημμένα ρήση που έχει ως εξής:

Στην εποχή μας ήρωες όσαι και μάρτυρες που πρέπει να τιμούνται και να λατρεύονται και που οι συγγενείς τους δικαιούνται να σεμνύνονται για αυτούς είναι κυρίως αυτοί που διαθέτουν το βίος τους για την περιθαλψη ανήμπορων εγκαταλεημένων και αποκληρών της ζωής συνανθρώπων μας.
Την παραπάνω ρήση έχουν ενστερνισθεί πολλοί συμπολίτες μας χάριν της αρωγής των οποίων έγινε το νέο κτίριο του ιδρύματός μας.
Πρέπει όμως η ρήση αυτή να γίνει κοινή συνείδηση για να ολοκληρωθεί το Γηροκομείο και για να καλύπτε τις ανάγκες του τόπου μας και να παρέχει υπηρεσίες που να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της εποχής μας. Οι επικρίσεις σας προς την πολιτεία ότι θεωρεί πως δεν έχει υποχρέωση προς τους ηλικιωμένους είναι ευστοχες.

Αυτό προκύπτει από την προαναφερόμενη χαμηλή επιχορήγηση προς το ίδρυμα μας αλλά και από τη σύνταξη των 12.000 δρχ. προς τους ανήμπορους ανασφάλιστους υπερήλικες.
Οι Εσκιμώοι αφήνουν τους ανήμπορους ηλικιωμένους στα χιόνια εκτεθειμένους και πεθαίνουν αμέσως, η πολιτεία αφήνει τους ηλικιωμένους συνανθρώπους μας αβοήθητους και πεθαίνουν με αργό θάνατο.

Η διαφορά δεν είναι μεγάλη.
Όσο καλή διάθεση κι αν έχει ο κ. Νομάρχης δεν μπορεί να μας βοηθήσει γιατί δεν υπάρχει Πολιτική της Κυβέρνησης ή της ΕΟΚ να ενισχύονται τα Γηροκομεία όπως συμβαίνει στις ΗΠΑ.
Τα προγράμματα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που βρίσκονται σε εξέλιξη ή θα τεθούν σε εφαρμογή το 1993 έχουν σκοπό να διευκολύνει η ταύτηση των ηλικιωμένων με την διαδικασία της κοινοτικής ολοκλήρωσης και δεν μπορούμε να επωφεληθούμε απ' αυτά γιατί οι περιθάλπόμενοι στο Ίδρυμα μας δεν μπορούν να εργασθούν.

Η επισήμανση σας για την έλλειψη ψυχαγωγικών προγραμμάτων είναι σωστή και θα την λάβω υπόψη.
Βέβαια το κενό δεν είναι στο βαθμό που μας επικρίνετε γιατί γίνονται στο Ίδρυμα μας ψυχαγωγικές εκδηλώσεις και τον Αύγουστο κάναμε μία με την ορχήστρα του Δήμου, αλλά πρέπει να γίνονται περισσότερες.
Στον τομέα αυτό πρέπει να μας συνδράμουν οι φορείς που διαθέτουν μουσικά τραγουδιότικα και χορευτικά συγκροτήματα.

Αξίον μνείας είναι ότι το προσωπικό του Γηροκομείου καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να είναι η διαμονή των τροφίμων στο Ίδρυμα ευχάριστη και να προσεγγίζει την οικγενειακή θάλπιση.
Πρόσφατα επισκέφθηκε το Ίδρυμα μας μια ομάδα Φιλανθών Κοινωνικών Λειτουργιών ειδικών στα θέματα των Γηροκομείων.
Περιεφέρθηκαν στους χώρους διαμονής των τροφίμων συζητήσαν με αυτούς και στη συνέχεια έγινε σύσκεψη στο σαλόνι της νέας Πτέρυγας στην οποία από πλευράς Γηροκομείου μετείχαν η Κοινωνική Λειτουργός, ο Φυσιοθεραπευτής και η Προϊσταμένη του τμήματος Περιθάλψεως και ο υπογράφων.

Κατά τη σύσκεψη ανταλλάξαμε απόψεις και απαντήσαμε στις ερωτήσεις που μας υπεβλήθησαν.
Στο τέλος της σύσκεψής μας συνεχάρηκαν, εξέφρασαν την έκπληξη τους γιατί δεν πίστευαν ότι υπάρχουν τέτοια ιδρύματα στην Ελλάδα και μας έδωσαν όλα γραπτά τις απόψεις τους.
Στη συνέχεια μας διόρισαν ένα άλμπουμ με τοπία από την πατρίδα τους στο οποίο έγγραφαν ότι "εδώ είναι πιο φυσιολογικές συνθήκες και σέβαστε τους ηλικιωμένους περισσότερο από εμάς".
Από τα παραπάνω συνάγεται τα εξής:

- 1. Οι δωρεές που έγιναν μέχρι σήμερα στο Γηροκομείο έπιασαν τόπο και το έργο που έχει γίνει είναι αποκλειστικά Χανιώτικο.
2. Ο Δήμος έχει εξαντλήσει τα περιθώρια αρωγής και από το κράτος δεν πρέπει να περιμένουμε αξιόλογη βοήθεια.
3. Το προσωπικό του ιδρύματος επιτελεί στο ακέραιο το καθήκον του.
4. Για να μπορεί το Γηροκομείο να παρέχει υψηλού επιπέδου υπηρεσίες και σε έκταση που να καλύπτει τις ανάγκες του τόπου μας, με προτεραιότητα περιθαλψής τους σπόρους, πρέπει οι Χανιώτες να αυξήσουν τις δωρεές τους.

Πρέπει να ξέρουμε ότι η κτιριακή κατάσταση και η αποτελεσματικότητα λειτουργίας του Γηροκομείου είναι δείκτες της ανθρωπιάς του πολιτισμού και της κοινωνικής προόδου του τόπου μας και είναι ευθύνη και καθήκον όλων μας οι δείκτες αυτοί να βρίσκονται σε υψηλή στάθμη.
Το 1993 κυρώθηκε έτος των ηλικιωμένων και της αλληλεγγύης των γενεών με απόφαση της επιτροπής των Ευρωπαϊκών κοινοτήτων.
Ας επωφεληθούμε της ευκαιρίας να συμμετάσχουμε στη Κοινωνική προσπάθεια αλληλεγγύης προς τους ηλικιωμένους να συνδράμουμε το Γηροκομείο μας ο καθένας από την σκοπιά του όσομας είναι εφικτό ώστε να μπορεί να παρέχει υπηρεσίες που να προσδιάζουν στη παράδοση στους αγώνες, στις θυσίες και στις προσδοκίες του Κρητικού λαού.
Μη ξεχνάμε ότι οι καιροί είναι χαλεποί και τα παιδιά σήμερα δεν είναι ασφαλές καταφύγιο των γερατειών

Χανιά 19-8-1992
Με τιμή

Ο Διευθυντής του Γηροκομείου
Γεώργιος Κουτρούλης

ΚΡΗΤΙΚΕΣ ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ
Το τερτίπι του Γιουρουντοσελή

Ο Γιουρουντοσελής, ήταν κλέφτης, μ' όι ένας από τσσι πολλούς, μ' ένας από τσσι λίγους. Γιατ' ήτανε και θεωρητικός τση «τέχνης». Η θεωρία ντου, μ' ερωτήσεις και απαντήσεις - σαν του Σωκράτη - ήταν ετούτη:
Ερώτηση: Κατείς μπρε να κλέψεις;
Απάντηση: Ναι, κατέω.
Ερώτηση: Και να χώσεις;
Απάντηση: Μμμ... μμμ... όι.
Απάντηση: Ε, δα, κάθου στ' αβγά σου...
Αυτός το λοιπός εκάτεχε και να χώνει και τω δαιμόνων την «τέχνη» την εδούλευε για καλά πάντα ντου. Γι' αυτό 'χε θγαρμένο κι «όνομα», το πρώτο στσι μπάντες - Σφακιανές κι Αγιοθασιλιώτικες. Και γι' αυτό κι οι ζαφτιγέδες - έτσα, τούρκικα τ' έλεγε τσσι χωροφυλάκουσ - κάθε π' αναγέρναν το χωριό για τέτοιες δουλειές, από το δικό ντου κονάκι εδάνανε αρχή. Μα πάντα πολλά κονάκια έπρεπε ακόμηs ν' αναγείρουν. Τη φορά όμως που θα πω, επήγαν αποφασισμένοι θρέξει - λιάσει, ενοχή να τω θρούνε. Να τότε τωλεκόσσουνε και για ζαφάνια και καιρούς στου διαόλου τη μάνα να τον αποκόλωσσουνε. Αυτός πάλι, γιατ' ήτανε σίγουρος για τσι δουλειές τ' - όπως είπαμε - όντε τ' είδε στ' αυλές του, καθόλου δεν εγνοιάσθηκε. Μόνο 'πε τση γυνάικας του, σαν εμπουκάρανε στ' αρχόντικο ντου, να τσσι κεράσει κιόλαs. Μ' αυτοί, μουθ' ήπιανε μούδε μιλήσανε, μον' αρχίζανε το έργο ντωνε, σαν τσσι γενιτώρους! Αναγείραν το φούρνο, τα τσικάλια, τα λαβέντζια, τα κουρούπα, τα πθάρια, την κασέλα και την κούνια του μωραπαιδιού. Και πράμα σαν δεν εβρήκανε, αρχίζαν να ζεστρώνουν και τσι στρωματίες. Αποκάτω στα δραπόντια τση πετροζεζούλαs, για να μη σαπίζονται από τ' ανάδωσες, εβρήκανε στρωμένες, τρεις προδές. Που τ' έστρωναν εκεία, μπορεί και δέκα χρόνους η Στελίνα κι από που αποκρατούσανε - από δικά ντωνε γή ξένα έχνη δηλαδή - κι αυτόs ο ίδιος από τ' είχνε θγαρμένες, είχαν

Γράφει ο
ΝΙΚΟΣ ΨΑΡΟΣ

αποχεχασμένα. Μ' αυτοί, τσι θεωρήσαν φρέσκεs και χωσμένες, τότε δέσανε, του τσι μπερδουκλώσανε στη ράχη και λαλητό σαν τη μαϊμού, τον οδηγούανε στο καρακόλι.
Στο ντουκιάνι ήταν ο κουνιάδος του ο Μιχαλάκης - ο «άγιος» - με κιάλλους πολλούς. Ούλοι τον είδανε, μα πρωτομίλησαν αυτόs - μην προλάβει άλλος και πει κουβέντα προσλητική.
Γιάτε μωρέ, το γαμαρισμένο τον κουνιαδέτο μου... Πάντωνα φορτωμένο προδές, μέσα οι ζαφτιγέδες. Εγώηs των παιδιών ντου...

Εσηκόθηκε μετά σιγά - σιγά και με μεγάλην ηρεμία είπε:
- Ας πάω, παιδί μου, να τότε φτύσω!
Κλειτός και ταπεινός πορευτήκε στο καρακόλι, ούλους τσσι ζεφτιγέδες «καπετάνιους» τ' έλεγε, τσσι θερμοπαρακάλεσε κι αφήσαν τσνε κι εμπίκε στο κελάκι που τον είχανε μπουντρουμασμένο. Να πάρουνε, λέει, βουλή κι απόφαση για τ' αποδόμενα τση μαύρης φαμελιάs του και του ρημπακούραδού ντου. Ο,τι 'πανε ψηθυριστά τόπανε, σιγανά και γαληνά, μ' όντε άνοιξε την πόρτα για να φύγει, εγαύγιζε:
- Φτου σου! ξεφτυλισμένη άντρα, τούπε. Οπου σ' αποκόλωσανε, εκεία να πομείνεις, εκεία να ψοφήσεις κι επά να μην ξαναπατήσεις. Κι αν είναι για τα σκυλάκια σου, εγώ που σου την έδιδα την άλλη μας και τάκαρες, εγώ θα τ' αναλάβω. Εγώ θα τα μεγαλώσω - αν μπορώ... αλλιώς θα τα σφάζω!

Εστράφηκε μετά στσι «καπετάνιους» που ζαρώνανε και με μεγάλη ταπεινότητα και γύλα, των εξήγησε:
- Έτσι, παιδί μου, θέλουνε αυτοί οι «ληστές» που τό λερώνουνε το χωριό μας. Μόνο να τότε φύγετε το ταχύτερο. Τούπανε «ναι» και τσσι ρώτηξε «πότε; δηλαδή».
- Το δε προί, με τω λεωφορείο, τότε πληροφορήσανε...
Είπε «καλά, παιδί μου, καλά...» κι έφυγε. Και ψιλογελοούσανε τα μουστάκια ντου...

Το δε προί, αξημέρωτα παρουσιάστηκε στο καρακόλι. Η απογάρτα είχε αντόδια, κάρινα, γιατί γύρου - γύρου ήσανε τα χιόνια κι η αναπνοή του εκρουστάλλαζε απάνα στο μουστάκι ντου. Οι ζαφτιγέδες π' ανήκανε στ' απόσπασμα κι οι μισοί από τ' άλλους, του σταθμού, ελείπανε. Θάσανε νύχτα ξεστρατεμένοι, για να ζυγώνουνε τ' αντίρτες. Εκαλημέρι-σεν αυτόs τσσι δυο - τρεις πούσανε στεμμένοι, των έδειξεν ένα τσουλχογραμάκι πούχεν αναβάσκαλα - που μούδε σκύλος να κουλουριάζεται απάνα ντου δεν έκανε - και τότε λέει:
- Τη στρωματίε ντου τούφερα, του σκύλου, μον' ανοίξετε, παιδί μου, να του την πετάξω. Και να του πω, να πάει και στο καλό, γιατ' όπωs κι άνε το κάμομε, ψυχή έχει κι αυτόs. Και του φέρθηκα όπές κακά και ψυχρά κι είναι μεγάλη αμαρτία. Γιατί και φονιάs παιδί μου να πνίγεται, με τω φωνικού τα αίματα ακόμηs στα χέρια ντου, αμαρτία είναι να μην τότε σώσεις. Εσείς, είστε μορφομένοι και καταλαβαίνετε απ' αυτά. Ναι, μόν' ανοίξετε του.

Συνεχίζεται

ΑΓΓΛΙΚΑ ΝΙΚΟΛΑΚΑΚΗ
Τηλ. 29.968

KINEZIKΑ KENTHΜATA EIAH ΠPOIKOΣ
(λιανική - χοντρική)
N. TZANAKAKHΣ
Μητροπολίτου Κυρίλλου 19-21 τηλ. 54.464

Επισκευή τηλεοράσεων VIDEO
Αυθημερόν επισκευές μ' ένα ΕΤΟΣ ΕΓΓΥΗΣΗ
Ωρες λειτουργίας 9 π.μ. - 5 μ.μ.
Λεωνίδαs Τζιανουδάκης
Κ. ΜΑΝΟΥ 4 - ΤΗΛ. 27.982

ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΟS ΕΞΟΠΛΙΣΜΟS
ΟΠΛΑ ΑΡΒΥΛΛΑ
ΦΥΣΙΓΓΙΑ ΔΙΞΙΟΥΑΡ
ΡΟΥΧΙΣΜΟS ΚΥΝΗΓΙΟΥ
ΡΟΥΤΖΑΚΗS
ΚΑΡΑΤΣΑΚΗ 11
ΧΑΝΙΑ ΤΗΛ. 40053